

Jakobe havde ikke før været Fattigdommen saa nær paa Livet, og disse Tilstande gjorde et stærkt Indtryk paa hende. Hun skaffede sig Oplysninger om Fabrikernes Dagløn, om Arbejdstiden, om Bølgernes Indretning, om Fabrikslokalernes hygiejniske Forhold, om Alderdømsunderstøttelsen o. s. v.; og alt, hvad hun saaledes erfarede, rejste et mægtigt Oprør i hendes Sind. Udtrykket „Kapitalmagtens moderne Barbari“, som hun saa ofte havde truffet i Arbejderbladene, uden at føle sig overbevist af dets Voldsomhed, saa hun pludselig for sig som trykt med Blod.

Hun slog sig heller ikke længe til Ro med en passiv Deltagelse for de Underkuede. Som overhovedet ethvert stærkt Indtryk altid kaldte paa Virksomhedsaanden i hende, førte ogsaa denne nye Følelse hende tilsidst ud i Handling. Med Bistand af sin Værtinde, en skikkelig Underofficersenke, fik hun uden lange Overvejelser indrettet en Slags Marketenderi ude i Haven, hvor de forkomne Børn paa deres Vej til og fra Skolen gratis kunde faa et Maaltid Mad og en varm Drik. Den Sum af Ømhed og Opofrelsestrang, hun havde opsparet til sit eget Barn, kom nu denne Flok af Hjemløse tilgode, udøstes over et halvhundrede skurvede Hoveder og voksede dermed. I Begyndelsen holdt Børnene sig frygtsomt tilbage, og Sagen var begyndt at vække Latter i Byen. Dog, Suppeduften, der trængte ud gennem Stakittets Tralværk, og Synet af de altid dækkede Borde overvandt lidt efter lidt Børnenes Skyhed. Endog den lille graablege Knøs med de store Kirtelsaar sad en skøn Dag derinde i Haven og proppede sig.

For Jakobes Vedkommende førte dette Forsøg videre. Efterhaanden som hendes legemlige Kræfter